

Vergadering van
Algemene Statencommissie

Vergaderdatum
1 februari 2019

Kenmerk

Status verslag
Concept

Verslaglegging door
De heer E.J. Wendt

Telefoonnummer

Verslag van de openbare hoorzitting, georganiseerd door de Algemene Statencommissie van de provincie Zuid-Holland, gehouden op 1 februari 2019 in het provinciehuis te Den Haag

AANWEZIG:

Voorzitter: mevrouw Kip / de heer Potjer
Griffier: de heer Kas, de heer de Jongh, mevrouw Van Mulligen

VVD de heer Paymans, de heer Ludema, de heer De Vries
PvdA de heer Hillebrand
PVV de heer Mooiman
CDA de heer Kastelein, mevrouw Kip
SP mevrouw Van Aelst
D66 mevrouw Van Oudenhoven
GroenLinks mevrouw Van Hunnik, de heer Potjer
SGP en ChristenUnie de heer Van den Berg
50PLUS (mevrouw Fennema, fractiemedewerker)
PvdD -
Groep Zuid-Holland -
Groep Leefbaar Zuid-Holland -
Groep Verkoelen -

AANWEZIGE GEDEPUTEERDE:

1. Opening hoorzitting

De VOORZITTER opent de hoorzitting om 9.30 uur, heet de aanwezigen welkom en legt de procedure uit. Er zijn geen berichten van verhindering van de Statenleden, maar wel van een aantal sprekers. Ook is er een spreker aan de lijst toegevoegd, te weten LTO Noord Glaskracht/Glastuinbouw Nederland.

De hoorzitting bestaat uit drie onderdelen. Begonnen wordt met de beleidsneutrale omzetting van het Omgevingsbeleid. Daarna komt het onderdeel Rijke Groenblauwe Leefomgeving en tot slot het onderdeel Kantoren, Wonen en Verstedelijking. Dit laatste onderdeel zal worden voorgezeten door de heer Potjer.

Blok 1: 9.30 – 11.10 uur

Zienswijzen naar aanleiding van beleidsneutrale Omgevingsbeleid (soms gecombineerd met zienswijzen op beleidsrijke modules)

Zienswijze A012, gemeente Krimpenerwaard, de heer De Wit (wethouder)

De heer DE WIT is wethouder Ruimtelijke Ordening en Volkshuisvesting bij de gemeente Krimpenerwaard. In 2040 wil de gemeente zich ontwikkeld hebben tot een vitaal, leefbaar gebied, waar mensen met plezier wonen en werken en genieten van een unieke omgeving. Duurzaamheid, biodiversiteit en de ruimtelijke ontwikkeling van de omliggende steden zijn hiervoor speerpunten. De provincie zet twee stappen om omgevingsbeleid te ontwikkelen. De Omgevingswet is namelijk niet alleen bedoeld om de kwaliteit van de fysieke leefomgeving te waarborgen (stap 1), maar wil ook ruimte bieden voor ontwikkelingen (stap 2). Overheden moeten zich hiervoor anders opstellen richting burgers en bedrijven die met initiatieven komen. Om goed invulling te geven aan het “ja, mits ...”-principe dat in de verordening wordt onderschreven, moeten overheden gezamenlijk optrekken om initiatieven mogelijk te maken en de participatiesamenleving vorm te geven.

De gemeente Krimpenerwaard wil graag met de provincie een omgevingsagenda opzetten. Op verschillende terreinen is de gemeente al met de provincie bezig om de Krimpenerwaard te versterken, maar ook om waarden aan het stedelijk gebied toe te voegen. Het wederzijds vertrouwen hierbij is gegroeid. De gemeente zou dit graag verder uitbouwen. Hij noemt hierbij de gebiedsovereenkomst Veenweide, waarmee de gemeente met de provincie en het waterschap 2250 hectare natuur ontwikkelt. Daarnaast wordt gezamenlijk de openbare vervoerstructuur versterkt en is er een gezamenlijke zoektocht met betrekking tot de strategische visie van Riet Bakker en de uitvoering hiervan. Uit deze trajecten is voortgekomen dat de samenleving klaar is voor ontwikkelingen in de Krimpenerwaard. Ook uit het participatietraject is gebleken dat er behoefte is aan meer differentiatie in het gebied om initiatieven de ruimte te geven.

Tot slot hebben GS de gemeente uitgenodigd om samen met Krimpen aan den IJssel een bod te doen voor de MIT-verkenning. Dit bod betreft een verstedelijkingsopgave van maximaal 200 hectare. Gedacht kan worden aan een andere infrastructuur, recreatie, bedrijventerreinen, woningbouw en natuur, rekening houdend met het specifieke karakter van het gebied. Dit bod is bedoeld voor de versterking van de elf kernen. Graag wil de gemeente met de provincie kijken hoe de omgevingsagenda voor de Krimpenerwaard vormgegeven kan worden. Er wordt al goed samengewerkt. Daarom zou de gemeente graag samen een pilot starten, dat als voorbeeld dient voor andere regio's in de provincie. De inspreker vraagt of de provincie bereid is om dit onderwerp te agenderen.

Vragen vanuit de Statencommissie

Er zijn geen vragen vanuit de Statencommissie.

Zienswijze A018, gemeente Albrandswaard, de heer Boender (wethouder)

Zienswijze A019, gemeente Barendrecht, de heer Luijendijk (wethouder)

Zienswijze A020/17, gemeente Ridderkerk, de heer Meij (wethouder)

De indieners van bovenstaande zienswijzen maken geen gebruik van het spreekrecht.

Zienswijze C025, Klankbordgroep windmolenpark Oude Mol, de heer Meijer

De heer MEIJER spreekt namens elf bewoners uit Strijensas die door de voormalige gemeente Strijen, nu Hoeksche Waard, als klankbordgroep zijn aangesteld. De zienswijze betreft het provinciaal beleid ten aanzien van de opstelling van de windmolens in windmolenpark Oude Mol/Mariapolder. De inspreker verzoekt de provincie om voor de Mariapolder een clusteropstelling in haar beleid op te nemen. Dit past bij de uitgangspunten van opgavegericht samenwerken, minder en overzichtelijker regels, lokaal maatwerk, meer ruimte voor maatschappelijke initiatieven, meer vertrouwen en een energietransitie door lokale initiatieven.

De klankbordgroep is een jaar geleden ontstaan, nadat omwonenden werden geïnformeerd over de plannen om de windmolens in de Mariapolder te vervangen door vier grotere molens. Hiermee zou de gemeente voldoen aan de provinciale doelstelling om een windmolenpark van minimaal 15 MW te realiseren. De bewoners waren verrast door de hoogte en situering van de molens. Omdat met de motie-Van Aelst een grotere betrokkenheid van bewoners gerealiseerd moest worden, heeft de gemeente besloten de klankbordgroep te faciliteren. De bewoners willen op deze manier maximaal betrokken worden bij de besluitvorming over het windmolenpark en de overlast van de nieuwe molens tot een minimum beperken. Hiervoor zit de klankbordgroep met de gemeente en de initiatiefnemer aan tafel. De bewoners zijn positief over de wijze waarop zij gehoord worden. Naast een visie op de voorgenomen clusteropstelling heeft de klankbordgroep ook een visie op de besteding van de compensatiegelden. Via de visie Energietransitie Strijensas kan de provincie een beeld krijgen van de wijze waarop de klankbordgroep wil werken aan een duurzaam en leefbaar Strijensas. Na plaatsing van de windmolens wil de klankbordgroep ideeën en klachten van omwonenden inventariseren en bespreken met de initiatiefnemer. Ook zijn er plannen om een stichting op te richten voor het beheer van de compensatiegelden, het windfonds.

De klankbordgroep heeft intensief overlegd met gemeente en initiatiefnemer over de plaatsing van de molens. Criteria waren: minimale geluidhinder, minimale hinder van uitzicht en een opstelling waarbij bewoners zich niet omsloten voelen door molens. Het voorkeursalternatief zou bovendien minimale overlast veroorzaken qua slagschaduw en verlichting, waardoor het draagvlak onder de omwonenden zo groot mogelijk is. Een clusteropstelling blijkt de beste keuze te zijn. Ook in de gemeenteraad is hiervoor draagvlak. In het ontwerp voor Omgevingsbeleid staat echter alleen de mogelijkheid voor een lijnopstelling genoemd, terwijl voor andere gebieden in de Hoeksche Waard wel mogelijkheden voor een clusteropstelling zijn. De inspreker verzoekt de gemeente om de clusteropstelling ook voor Mariapolder op te nemen. De uiteindelijke keuze voor een clustervariant kan leiden tot snellere voortgang van het besluitvormingsproces.

Vragen vanuit de Statencommissie

De heer PAYMANS vraagt hoe de regio de natuurgebieden, zoals de Hollandse Diep-oevers, ziet in relatie tot het energiepark.

De heer MEIJER antwoordt dat hij niet kan spreken voor de natuurverenigingen, die overigens wel hebben meegewerkt aan het programma. Hij heeft begrepen

dat de natuurwaarden zijn onderzocht in de MER. Hierin is ook de clusteropstelling meegenomen, die een goede inpassing laat zien in de omgeving. De bewoners kijken nu al tegen windmolens aan. Als gevolg van provinciaal beleid komen daar vier grote molens bij. De klankbordgroep wil hieraan meewerken en denkt dat de clustervariant de beste opstelling is.

De heer HILLEBRAND merkt dat het college veel sympathie heeft voor de ruitvormige opstelling. Het enige argument om de variant niet op te nemen, is dat de voorliggende wijziging beleidsarm is. Hij vraagt of dat tevreden stemt, of dat men toch liever een wijziging ziet.

De heer MEIJER verwacht dat het uitgestippelde beleid door de provincie ook wordt uitgevoerd en zou graag zien dat deze wijziging wordt doorgevoerd.

De heer KASTELEIN vraagt of de inspreker verwacht dat de voorgestelde clusteropstelling een kleiner aantal benadeelden oplevert dan het oorspronkelijke plan.

De heer MEIJER antwoordt dat het traject een jaar loopt. De gemeente heeft eenieder opgeroepen om deel te nemen aan de klankbordgroep. Inmiddels nemen elf omwonenden deel. Gezien de hoogte van de voorgestelde molens, is echter iedere inwoner van de Hoeksche Waard een betrokkene. Voor hen kan hij niet spreken, maar de gemeente heeft hen wel de gelegenheid geboden om zich uit te spreken.

Zienswijze A024/A20, gemeente Bodegraven-Reeuwijk, de heer Van den Heuvel

De heer VAN DEN HEUVEL spreekt in als reactie op de beantwoording van de provincie over woningbouw. Bodegraven-Reeuwijk is een vitale, dynamische gemeente op een knooppunt van wegen met een bovenregionale woningbehoefte, zowel vanuit de metropoolregio Rotterdam/Den Haag als vanuit Utrecht. De druk op de woningmarkt is goed voelbaar. De gemeente huisvest een aantal grote ondernemingen die woningen voor hun personeel nodig hebben. Bodegraven-Reeuwijk wordt daarbij als zeer aantrekkelijke gemeente gezien. De gemeente kampt echter nog steeds met de gevolgen van desastreus beleid van het Rijk en de provincie in de periode 2013-2014. Minister Blok kwam met zijn heffing en de provincie besloot dat de gemeente de helft van het woningbouwprogramma moest schrappen. Dat is gebeurd, maar de gemeente heeft daar nog steeds veel last van. Nu verwachten de hogere overheden dat de gemeente weer meer vaart zet achter de woningbouw. De inwoners, met name jongeren en senioren, willen graag een huis, maar met het huidige tempo lukt dat niet.

Inmiddels heeft de gemeente ook te maken met duizenden arbeidsmigranten. Zij moeten ook gehuisvest worden, wat grote invloed heeft op de woningmarkt. Rijteswoningen worden van de markt gehaald om er voor veel geld een groot aantal arbeidsmigranten in te plaatsen. De gemeente kan dit niet tegenhouden. De inspreker roept PS en GS op om niet weg te kijken en mee te denken om samen de problemen aan te pakken. In het huidige bouwtempo is de gemeente in 2022 klaar. Voor de periode daarna moeten nu al voorbereidingen getroffen worden. Op het Groene Hart is de gemeente trots en zuinig, maar er moet gekeken worden naar meer ruimte voor extra woningbouwplannen.

Vragen van de Statencommissie

De heer VAN DEN BERG stelt dat de provincie al heeft toegezegd om deze problemen te onderzoeken en met een uitwerking te komen. Hij vraagt of de inspreker het te langzaam vindt gaan of ontevreden is over de toezegging.

De heer VAN DEN HEUVEL antwoordt dat er al zo lang onderzoeken gedaan worden, maar dat iedereen al lang weet dat er een enorme vraag is. Er zijn wel woningen, maar daar zitten arbeidsmigranten in. Het probleem moet zo snel mogelijk aangepakt worden met 20% sociale woningbouw.

De heer HILLEBRAND stelt dat eerder inwoners van Zederik hun zorg uitspraken dat de stad Utrecht zou gaan uitbreiden richting Zederik. Hoe kan het probleem van Bodegraven-Reeuwijk worden opgelost, zonder dat de gemeente op een buitenwijk van Utrecht gaat lijken?

De heer VAN DEN HEUVEL stelt dat zijn gemeente geen tweede Leidsche Rijn wil worden, maar Bodegraven-Reeuwijk is ook geen Zederik. Bodegraven-Reeuwijk wil geen duizenden woningen bouwen, maar hoopt dat de provincie de belemmeringen weghaalt om grotere aantallen mogelijk te maken.

De heer PAYMANS denkt dat het geen lokaal probleem is, maar een regionaal probleem. De gemeenten hangen aan elkaar vast voor de woonruimtebehoefteraming. Heeft de inspreker in dat verband al stappen ondernomen met de buurgemeenten?

De heer VAN DEN HEUVEL antwoordt dat dit overleg al gaande is in de regio Midden-Holland. Bodegraven heeft wel een specifiek probleem, omdat bedrijven zich heel graag vestigen op het knooppunt van wegen. Dat vraagt om huisvesting van de werknemers.

De heer KASTELEIN vraagt of in 2022 het aantal te bouwen woningen of de beschikbare ruimte op is.

De heer VAN DEN HEUVEL antwoordt dat beide opraken. Binnenstedelijk wordt nagenoeg alle ruimte volgebouwd met honderden woningen. De gemeente zoekt nu naar uitleglocaties.

Zienswijze C041/C1, LTO Noord, de heer Schep

LTO Noord heeft aangegeven geen gebruik te maken van het inspraakrecht.

Zienswijze C038, Wijkvereniging Oud Voorburg, mevrouw De Zwart-Nijhof

Mevrouw DE ZWART spreekt in namens Wijkvereniging Oud Voorburg, de wijk Oud Zuid van Leidschendam en de bewonersgroep Windturbine Vlietzone. Oud Voorburg is een kern langs de vliet, heeft een historische dorpskern en diverse landgoederen. De historische trekvaart is een erfgoedlijn van de provincie. Aan de overkant van de vliet ligt de Vlietzone van gemeente Den Haag. Inwoners van Voorburg merken regelmatig dat zij de dupe zijn van strijd tussen de gemeenten over plannen voor de woonomgeving. Een voorbeeld hiervan is de windturbine op zo'n 300 meter van de wijk Oud Zuid en pal tegenover Oud Voorburg. Bewoners

zijn bezorgd over mogelijke uitbreiding. In de nota van beantwoording staat dat, gezien de bebouwing en de onderlinge afstand tussen de windturbines, uitbreiding van het windpark niet mogelijk lijkt. Deze woordkeuze stelt de bewoners niet gerust. Er is namelijk geen onderlinge afstand tussen turbines en het is ook geen windpark. Er staat namelijk slechts één turbine. De inspreker zou graag een formulering zien waaruit blijkt dat uitbreiding niet mogelijk is. De provincie zegt te hechten aan het groene karakter en de recreatieve functie van de Vlietzone. Daarom is de transformatie van de Vlietzone geen beleidswijziging en wordt de zienswijze meegenomen in de uitwerking van het landschapspark Zuidvleugel. Daarin staat echter niets over de Vlietzone. Om die reden hadden inwoners aan de provincie gevraagd om de regie te gaan voeren. Onlangs stond in de nieuwe visie van de MRDH dat er een stedenbouwkundige verkenning is opgesteld. Hierin staat dat watergebonden bedrijven met een hoge milieucategorie van de Binkhorst moeten worden verplaatst naar de Vlietzone. Bewoners van Voorburg willen echter niet worden opgescheept met een industriële haven, inclusief veel zwaar verkeer. De inspreker vraagt de provincie om niet mee te werken aan dit soort plannen. Voorburg en Leidschendam worden al omgeven door wegen, spoorwegen en een windturbine: er kan niets meer bij. Er ligt nu nog een goed uitgangspunt om de Vlietzone duurzaam en groen te ontwikkelen. De Vlietzone heeft een belangrijke functie voor de omgeving, een sleutelfunctie in de strijd tegen hitte en stress. De inspreker vraagt of de PS-leden op de hoogte zijn van de genoemde stedenbouwkundige verkenning en de visie op de MRDH. Ook hoort ze graag of de provincie heeft gevraagd om deze verkenning te doen, om een visie voor 2030 op te stellen en regionale afspraken te maken. Wanneer is de provincie aan zet in deze ingrijpende ontwikkelingen?

Vragen vanuit de Statencommissie

Er zijn geen vragen vanuit de Statencommissie.

Zienswijze C034, Havenbedrijf Rotterdam, de heer Huijskes

Havenbedrijf Rotterdam heeft aangegeven geen gebruik te maken van het inspraakrecht.

Blok 2: 11.10 – 12.40 uur

Zienswijzen naar aanleiding van de beleidsrijke module Rijke Groenblauwe Leefomgeving

Zienswijze C002/C17, Natuur en Milieufederatie Zuid-Holland en anderen, mevrouw Kuijpers

Mevrouw KUIJPERS heeft namens twintig natuurorganisaties een zienswijze ingediend op de module Rijke Groenblauwe Leefomgeving. Met de Vogelbescherming, Natuurmonumenten, Zuid-Hollands Landschap en IVN heeft ze bovendien een zienswijze ingediend op de Omgevingsvisie en -verordening. Op beide geeft zij een toelichting.

Opgevallen is dat de integraliteit van de Omgevingsvisie nog vrij beperkt is. Het beleid wordt niet ineens sectoraal door het samen te voegen. Een aantal beleidsambities, zoals die over bereikbaarheid en leefomgevingskwaliteit, staan op gespannen voet met elkaar. Wel is het goed dat er een basis wordt gelegd voor integraliteit, zoals voor de aanpak van bodemdaling. Met integrale

oplossingen kan hier veel bereikt worden voor klimaat, ruimte, natuur, recreatie en een transitie naar natuurinclusieve landbouw.

Verder valt op dat de leefomgevingstoets zorgelijke resultaten toont. Met het huidige beleid worden de ambities niet bereikt. De visie biedt nog weinig zicht op wat er moet gebeuren om ze wel te bereiken. Ook de kwaliteit van de leefomgevingstoets baart de inspreker zorgen. De commissie-MER heeft gesteld dat de onderbouwing van de scores niet transparant is. De Statencommissie kan daardoor moeilijk de gevolgen overzien van het beleid.

De ambities vanuit de Groenblauwe Leefomgeving zijn niet vertaald in wijzigingen voor de Omgevingsverordening, terwijl dat juist een nuttig instrument is om de ambities te realiseren. Landschapsbescherming is nog onvoldoende geregeld, zeker vergeleken met andere provincies. Ook is er geen invulling gegeven aan het instrument Bijzonder provinciaal landschap, terwijl men daarmee de kwaliteit van het landschap beter kan regelen.

Een ander punt is de smient, die sinds 2016 op de vrijstellingenlijst staat, terwijl die geen gunstige staat van instandhouding kent. Er zou dus geen vrijstelling voor afschot gegeven moeten worden. Deze fout kan nu hersteld worden.

Daarnaast zijn er ambities op het gebied van tijdelijke natuur, een concept om beschermde soorten van een braakliggend terrein te mogen verwijderen onder voorwaarde dat de natuur daarna een jaar haar gang mag gaan. Hiermee kunnen duizenden hectaren natuur worden toegevoegd, wat natuurvoordelen biedt, maar ook bescherming geeft aan de terreineigenaar. Hij hoeft immers niet bang te zijn dat er beschermde soorten opduiken. Het is laaghangend fruit om de ambities voor biodiversiteit invulling te geven, maar veel terreineigenaren zijn er nog niet bekend mee. Een oplossing zou zijn om in de verordening op te nemen dat bij een bestemmingsplanwijziging de afweging wordt opgenomen of tijdelijke natuur wenselijk is.

Voor natuur en gezondheid is een beleidskeuze gemaakt in de Omgevingsvisie. De provincie is bezig met een verkenning. De inspreker ziet goede kansen hierin. Drie thema's staan centraal: gezondheidsbescherming, inrichten van een gezonde leefomgeving en het bevorderen van gezond gedrag. Integraliteit is hierbij nodig, zoals wandelpaden in combinatie met groene verbindingen om lopen en fietsen te stimuleren. Natuur- en landschapsorganisaties werken hierin graag met de provincie samen.

Vragen vanuit de Statencommissie

Er zijn geen vragen vanuit de Statencommissie.

Zienswijze C13, Wandelaarsvereniging Te Voet, Wandelnet, mevrouw Modderman

Mevrouw MODDERMAN stelt dat wandelen goed is voor de gezondheid. De provincie deelt deze mening en heeft een prachtig wandelrouten netwerk gerealiseerd. Het geeft inwoners de mogelijkheid om in de buurt te recreëren en groen en blauw in de leefomgeving te ervaren en te benutten. Zuid-Holland is dichtbevolkt. Onverharde wandelpaden zijn daardoor schaars, vooral in het veenweidegebied. Voor fietspaden koopt de overheid grond aan, maar voor wandelpaden niet. Daarvoor wordt er slechts onderhandeld met landeigenaren om over hun land te mogen wandelen, waardoor wandelpaden ook ineens weer opgeheven kunnen worden.

De provincie zegt zich in te zetten voor behoud van de wandelpaden. Er wordt echter niet gezocht naar een betere manier om de paden te beschermen. Wandelpaden zijn er altijd geweest. Gaandeweg zijn ze verhard en veranderd in fietspaden en autowegen. Er zijn nog maar weinig onverharde paden over en deze dreigen te verdwijnen. Ze zouden behandeld moeten worden als bedreigde plantensoorten of landschappen. De inspreker roept de provincie op om deze uitdaging aan te gaan.

Vragen vanuit de Statencommissie

De heer KASTELEIN heeft zowel begrip voor de inspreker als voor de grondeigenaren, want er wordt nogal eens misbruik gemaakt van de wandelpaden, bijvoorbeeld door mountainbikers die tijdens het broedseizoen door het landschap racen. De enige oplossing is dat de provincie de vergoeding voor wandelpaden verhoogt, zodat het voor boeren interessanter wordt om grond aan te bieden.

Mevrouw MODDERMAN geeft Engeland als voorbeeld. Daar bestaan beschermde public footpaths met rechten en plichten voor gebruikers en eigenaren.

De heer LUDEMA vindt het wat onduidelijk of PS de zienswijze erkent. Hij vraagt of de wandelvereniging concrete situaties kan noemen waar het goed of fout gaat met de wandelpaden.

Mevrouw MODDERMAN antwoordt dat de wandelvereniging een overzicht van knelpunten aan de provincie kan overleggen.

Mevrouw VAN AELST vraagt of er voorbeelden zijn waar de provincie wel heeft opgetreden als een agrariër een wandelpad wilde afsluiten. Het zou handig zijn om te weten of het effect heeft als de provincie optreedt.

Mevrouw MODDERMAN weet dat niet, maar zal het navragen.

De heer HILLEBRAND concludeert dat de inspreker vraagt om een beschermingsconstructie. Dat leidt tot juridische vragen over het eigendomsrecht versus instrumenten die de overheid zou kunnen inzetten. Kan de wandelvereniging adviseren hoe de provincie dit moet aanpakken?

Mevrouw MODDERMAN zegt dat zij deze vraag graag wil bespreken met haar collega's en daarna schriftelijk zal beantwoorden.

De VOORZITTER zegt dat zij een schriftelijke beantwoording aan de Griffie kan sturen, die er vervolgens voor zorgt dat deze bij de Statenleden terechtkomt.

De heer VAN DEN BERG vraagt of een aantal grondeigenaren juist niet zal meewerken als de provincie een juridische structuur opzet voor het gebruik van wandelpaden, waardoor een tegengesteld effect ontstaat.

Mevrouw MODDERMAN antwoordt dat de provincie alternatieven moet hebben voor het geval eigenaren niet willen meewerken. Het hangt van de voorwaarden

af of mensen al dan niet willen meewerken. Met een juridische structuur wordt het duidelijker: eigenaren werken wel of niet mee. Nu kunnen grondeigenaren telkens de toegang weigeren op het moment dat zij dat wensen.

Zienswijze C20, Vereniging Houdt Vlietrand Groen, mevrouw Velu

Mevrouw VELU spreekt in als voorzitter van de vereniging Houdt Vlietrand Groen. De vereniging heeft tweemaal het initiatief genomen om een visie op het gebied te maken, maar de Vlietzone blijft een transformatiezone. De provincie geeft aan de kwaliteit van stadsranden te willen verbeteren tot parkachtige bufferzones. De Vlietzone wordt daarbij soms stadsrand genoemd en soms binnenstedelijk gebied. De vereniging wil dat de Vlietzone als kansrijk project wordt opgenomen voor de kwaliteitsverbetering van stadsranden. Het gebied heeft biodiversiteit, erfgoed en zicht op het beschermd dorpsgezicht van Voorburg. Het heeft bovendien recreatieve mogelijkheden zoals een fietsroute van Leidschendam tot Rijswijk. De vereniging mist de Vlietzone bij de waardevolle groengebieden die beschermd of ontwikkeld moeten worden.

Inmiddels is het rapport “Strategie werklocatie 2019-2030” van de MRDH verschenen. Hierin wordt de Vlietzone genoemd als nieuw regionaal bedrijventerrein, ter vervanging van Binkhorst. Het biedt namelijk mogelijkheden voor watergebonden bedrijven uit de Binkhorst, zoals een betoncentrale en een asfaltbedrijf, beide milieucategorie 4.2. Ook zou het ruimte kunnen bieden aan logistiek over het water. Dat heeft echter weinig te maken met de eerder genoemde groene kwaliteiten van de Vlietzone.

Vragen vanuit de Statencommissie

De heer DE VRIES vraagt wat er onder de Vlietzone wordt verstaan.

Mevrouw VELU legt uit dat de Vlietzone de strook tussen de A4 en de vliet is die loopt van bedrijvenpark Leidschendamse Overgoo naar het Prins Clausplein en Rijswijk.

Zienswijze C21, Voedsel families, de heer Van den Bosch

De heer VAN DEN BOSCH constateert dat een aantal zaken niet goed gaat in het voedselsysteem: de aarde wordt uitgeput, ongezond eten is vaak de goedkoopste optie en de lasten in de keten worden niet goed verdeeld. Als ondernemer probeert hij sinds tien jaar korte voedselketens op te zetten, maar hij denkt ook na om op grotere schaal tot een voedseltransitie te komen. De schaal van de provincie zou zeer geschikt zijn voor deze transitie. Alle soorten landbouw en veeteelt zijn immers aanwezig, elk met hun eigen problematiek. Ook zijn er heel veel mensen in grote steden en in landelijk gebied. Alle factoren zijn aanwezig op een behapbare schaal. Daarom heeft de inspreker “voedsel families” opgericht om in Zuid-Holland een voorbeeld te stellen voor de transitie. In voedsel families worden ondernemers, onderzoekers en beleidsmakers aan elkaar gekoppeld. De provinciale visie onderschrijft wat voedsel families doen, maar er gebeurt nog niet veel. De inspreker roept de provincie op om zich bewust te zijn van het momentum en de grote urgentie. Voedsel zou centraler moeten staan en de provincie zou moeten inzetten op vernieuwende modellen die boeren en burgers met elkaar verbinden. Hij adviseert de provincie om de uitgestoken hand van voedsel families te pakken en samen aan de slag te gaan met de voedseltransitie.

Vragen vanuit de Statencommissie

De heer KASTELEIN vraagt of voedsel families ook de retail meenemen in hun aanpak. Retail heeft namelijk geen behoefte aan het in stand houden van de producent.

De heer VAN DEN BOSCH erkent dat dit lastig is. De dominante rol van de retail moet veranderen, want vroeg of laat zullen retailondernemers moeten gaan meedoen. De spreker wil zich echter eerst richten op andere partijen.

De heer LUDEMA denkt dat ketengericht denken belangrijk is en dat lokaal gericht werken prima is. Het lijkt hem echter niet verstandig als de provincie gaat opleggen welk businessmodel men moet hanteren of hoe de machtsverhoudingen binnen de keten moeten zijn. Hij vraagt wat er mis gaat in het huidige omgevingsbeleid waardoor dit soort initiatieven geen kans zouden krijgen.

De heer VAN DEN BOSCH antwoordt dat het probleem is dat externe kosten niet doorberekend worden in de uiteindelijke consumentenprijs. Dat kan de markt zelf niet oplossen, dus daar ligt een sturende rol voor de overheid. Als het lukt om de juiste prijzen te berekenen voor producten, worden de alternatieve businessmodellen van kracht en kunnen korte, lokale ketens concurreren met wereldwijde ketens.

De heer LUDEMA denkt dat het interessant is om met de werkelijke prijzen te spelen, maar dat is een taak voor de rijksoverheid. Hij zou graag horen wat de provincie in het ruimtelijk beleid moet doen of laten om de voedseltransitie verder te brengen.

De heer HILLEBRAND erkent dat een transitie nodig is, maar vindt de uitvraag van de spreker niet erg concreet. Wil hij meer voorlichting aan de consument, meer regulering in de productie, of meer beprijzing van externe effecten? Wat moet punt één zijn op dit dossier in het nieuwe coalitieakkoord?

De heer VAN DEN BOSCH noemt grondbeleid als thema waarop de provincie invloed heeft. De provincie zou kunnen uitgaan van lokale kringlopen en vanuit dat perspectief haar beslissingen kunnen nemen. Dan kan het voedselbeleid centraal gezet worden, want dat raakt aan allerlei thema's, zoals gezondheid en duurzaamheid. Grondbeprijzing zou hierbij een instrument kunnen zijn.

Mevrouw VAN AELST stelt voor dat de spreker voor de volgende bestuursperiode dit gloedvolle betoog aan de nieuwe Statenleden laat horen. Ze adviseert hem om de nieuwe Statenleden uit te nodigen om te zien hoe het werkt.

De heer VAN DEN BOSCH is hier graag toe bereid en zal tevens ervoor zorgen dat dit thema rondom de Statenverkiezingen wordt besproken.

Zienswijze C23/C029, Vereniging Park Leeuwenberg/Stichting Meyvliet, de heer Chong Choy

De heer CHONG CHOY spreekt namens de bewoners, ondernemers en verenigingen van Vlietzoom West en Oost, het gebied tussen de A4, A12 en de Vliet. De Vlietzoom is sinds 2002 Haags grondgebied, behalve het Park Leeuwenberg dat bij Leidschendam/Voorburg hoort.

Vanaf 2002 hanteert Den Haag voor de Vlietzoom de term “niemandland”, een gebied dat geschikt was voor het uitplaatsen van bedrijvigheid. Ook wordt aan hoogbouw gedacht rondom het Prins Clausplein. In de afgelopen vijftien jaar is er echter nog geen aanzet gegeven tot een kwaliteitsversterkende ontwikkeling van de Vlietzoom. Den Haag blijft het zien als gebied dat een oplossing biedt voor problemen elders in de stad en is niet voornemens om een gemeenteverstijgend bestemmingsplan voor dit gebied op te stellen. Dat wordt versterkt doordat Den Haag een centralistisch verkeersbeleid hanteert, wat in de uitvoering wringt met de Vliet. Een recent voorbeeld hiervan is de Rotterdamse baan. Dankzij provinciaal ingrijpen is een goede inpassing tot stand gekomen. Naast cultureel erfgoed en het behoud van de sportvoorziening is ook een recreatieve ruimte voor waterberging gerealiseerd.

Den Haag weet dat het plannen in de Vlietzoom moet afstemmen met de provincie en met Leidschendam. Dit vormt kennelijk de aanleiding om het gebied aan zijn lot over te laten, want sinds 2002 is er geen constructief beleid voor het gebied gevoerd. Op voorstellen van burgers en stichting Meyvliet om het gebied als groene parel in een hoogstedelijk gebied te ontwikkelen, reageert Den Haag niet. De inspreker doet een beroep op PS om in het Omgevingsbeleid de Vlietzoom te benoemen als onderdeel van de groenblauwe hoofdstructuur, zodat Den Haag en Leidschendam/Voorburg gezamenlijk een goede invulling moeten geven aan de Vlietzoom. Deze invulling moet gericht zijn op het verstevigen van natuur en milieu binnen het provinciale landschap en de groenblauwe structuur, met respect voor cultuurhistorische waarden, op het herstellen en uitbouwen van de buitenplaatsen/landgoederenstructuur, het stimuleren van sportfaciliteiten en een goede aansluiting op de bestaande bedrijvigheid.

Vragen vanuit de Statencommissie

De heer LUDÉMA vraagt zich af of de inspreker het antwoord heeft gelezen op de zienswijze. Het lijkt hem een goede casus om de werking van de Omgevingswet te toetsen.

De heer CHONG CHOY stelt dat de provincie de groenblauwe structuur bepleit. Daarop heeft hij gereageerd. Hij maakt zich grote zorgen over de opstelling van Den Haag die het gebied als strategische reserve ziet en totaal geen plannen maakt. De provincie zou haar verantwoordelijkheid moeten nemen door dit gebied te beschermen.

Zienswijze C6, Overlegorgaan Waterrecreatie Alblasserwaard, de heer Den Boer

De heer DEN BOER stelt dat de provincie verplicht is om het vaarwegbeheer te regelen, kaders te stellen en de vaarwegfunctie vast te leggen. Watergangen waarvan het watersysteembeheer berust bij de waterschappen, maar die ook als vaarweg worden gebruikt, worden alleen beheerd en onderhouden vanuit waterhuishoudkundig oogpunt, maar niet als vaarweg. De inspreker noemt enkele knelpunten van vaarwegen in de Alblasserwaard.

Voor doorgaande recreatieve vaarroutes wordt het vaarwegbeheer opgedragen aan Waterschap Rivierenland. Het betreft de Linge, de gekanaliseerde Linge, Gorinchemse Kanaalsluis, Kanaal van Steenhoek en sluis Middelhade te Alblasserdam. Deze vaarwegen in de Alblasserwaard zijn buiten beschouwing gelaten in de Vaarwegverordening.

Het Overlegorgaan Waterrecreatie Alblasserwaard vertegenwoordigt vier watersportverenigingen met totaal circa 2.000 boten. Het OWA wil erkenning voor de Alblasserwaard als watersport en -recreatiegebied dat gekoppeld kan worden aan de Biesbosch, zodat een groot watergebied ontstaat. Nu zijn de lage boezems alleen te bereiken via de sluisen in Hardinxveld-Giessendam. Door het water als vaarweg aan te wijzen, kan de schutsluis in Alblasserdam worden herbouwd, zodat het water via het sluizensysteem aan de Biesbosch wordt gekoppeld.

Bij Waterschap Rivierenland vindt momenteel een kerntakendiscussie plaats, wat gevolgen heeft voor het vaarwegbeheer. Baggeren en achterstallig onderhoud worden daardoor niet uitgevoerd en het vaarwegbeheer kan onvoldoende meeliften met het waterkwantiteitsbeheer.

Vragen vanuit de Statencommissie

Er zijn geen vragen vanuit de Statencommissie.

Zienswijze Burgerinitiatief Herstel Schutsluis Alblasserdam in samenspraak met Overlegorgaan Waterrecreatie Alblasserwaard, de heer Hamer

De heer HAMER betoogt dat het Overlegorgaan Waterrecreatie Alblasserwaard (OWA) in 2015 een zienswijze heeft ingediend bij het vaststellen van de vaarwegverordening. In die verordening is de sluis Middelhade benoemd als vaarweg, maar de lage boezem niet.

Het burgerinitiatief Herstel Schutsluis Alblasserdam vraagt aandacht voor de verbinding tussen de Alblas en de Noord door herstel van de schutsluis. Deze is direct gerelateerd aan de vaarwegenverordening betreffende de aansluitende wateren.

Het burgerinitiatief wil dat de schutsluis wordt herbouwd, wat veel vaarmogelijkheden in het Drechtstedengebied geeft. Dit leidt tot meer recreatiemogelijkheden in de Alblasserwaard en herstel van de cultuurhistorische waarde want de schutsluis stamt uit 1599 en is deels monument. Vergeleken bij Werelderfgoed Kinderdijk dat 200 jaar oud is, verdient de schutsluis wat meer aandacht dan hij nu krijgt. Ook de biodiversiteit wordt groter als de water- en bodemkwaliteit wordt verbeterd. Voor de visstand heeft dit gunstige gevolgen. Verder wordt de waterhuishouding beter beheersbaar en worden de transportmogelijkheden over water vergroot. De gemeenten Alblasserwaard en Molenlanden zijn positief, want het herstel sluit aan op de ontwikkelingsplannen van Haven-Zuid en Alblasserdam-centrum. Tot slot geeft het een economische impuls aan het Drechtstedengebied, met name aan Alblasserdam en omgeving. Om de sluis te herstellen, is overleg nodig met de stakeholders: provincie, waterschap, gemeenten en RWS, maar ook met milieu- en recreatieorganisaties. Ook is het nodig om de Alblas en de lage boezem van de Nederwaard en Overwaard als vaarweg op te nemen.

De inspreker verwacht dat het betreffende dijktracé Alblasserdam-centrum niet zal voldoen aan de veiligheidsnormen van RWS in 2021. Bij de dijktoets door

RWS en de voorlopige voorstellen om de dijken te herstellen, moet rekening gehouden worden met de gewenste verbinding van de Alblas met de Noord. In het bestemmingsplan moet ruimte gereserveerd worden en er moeten studies komen naar water- en bodemkwaliteit en alternatieven. Tot slot moet het project gebudgetteerd worden.

De inspreker is ervan overtuigd dat herbouw van de sluis bijdraagt aan de speerpunten van de provincie, zoals de ecologische opgave, bescherming cultureel erfgoed, verbindingen over water en hydrologische opgave, economische ontwikkeling en recreatieontwikkeling. De investering beperkt zich tot herbouw en beheer van de sluis. Kosten voor het onderhoud aan het huidige water veranderen nagenoeg niet.

Vragen vanuit de Statencommissie

Er zijn geen vragen vanuit de Statencommissie.

Zienswijze C24, LTO Noord Glaskracht / Glastuinbouw Nederland, mevrouw Klaassen

Mevrouw KLAASSEN spreekt in over de reactie in de nota van beantwoording op de suggestie om de mogelijkheid om een bouwblok te verruimen met 0,5 hectare ook mogelijk te maken voor glastuinbouwbedrijven. Het gaat daarbij vooral om de verspreid liggende bedrijven. Glastuinbouw Nederland onderschrijft de provinciale ambitie om te saneren en te verplaatsen, maar deze ambitie is niet voor alle ondernemers haalbaar. Sommige ondernemers zien op hun huidige locatie perspectief en willen daar graag doorgaan. Voor deze bedrijven zou het goed zijn als ze het bouwblok kunnen vergroten om circulair te worden of klimaatneutrale maatregelen te treffen.

In de nota van beantwoording wordt gesteld dat klimaatneutrale maatregelen veelal in de kas plaatsvinden en dat voor verbreding nooit een additionele ruimtevraag is geïdentificeerd. Dat geldt echter ook voor andere agrarische sectoren en die krijgen wel een verruiming.

Vragen vanuit de Statencommissie

De heer KASTELEIN vraagt of de inspreker verspreid liggende bedrijven bedoelt in de gehele provincie.

Mevrouw KLAASSEN antwoordt dat de provincie de term “verspreid liggend glas” heeft geïntroduceerd. De verruiming geeft de gemeenten de mogelijkheid om met hun ondernemers te bekijken wat de mogelijkheden zijn. Het wil niet zeggen dat alle bedrijven in Zuid-Holland van de mogelijkheid in de verordening gebruik kunnen maken.

De heer DE VRIES adviseert de inspreker om een brief aan GS te sturen, zodat PS het naar de juiste commissie kan geleiden.

De VOORZITTER merkt op dat nu is ingesproken naar aanleiding van een zienswijze, wat de gebruikelijke wijze is om de wensen kenbaar te maken.

Mevrouw KLAASSEN zal het punt meenemen voor de komende Statenverkiezingen.

De VOORZITTER meldt dat de commissievergadering over Rijke Groenblauwe Leefomgeving plaatsvindt op 13 februari 2019 om 13.00 uur. Behandeling in de Statenvergadering vindt plaats op 20 februari om 10.00 uur. Technische vragen over dit onderdeel van de hoorzitting kunnen tot donderdag 7 februari 2019 aan de Griffie worden doorgegeven.

Voorzitterswissel: de heer Potjer

Blok 3: 13.30 – 14.20 uur

Zienswijzen naar aanleiding van de beleidsrijke module kantoren, wonen en verstedelijking

Zienswijze A009, gemeente Leiderdorp, de heer Joosten (wethouder)

De heer JOOSTEN stelt dat de provincie niet heeft gereageerd op de motivering dat de W4-locatie Vierzicht een bijzondere positie inneemt. In plaats daarvan legt ze het algemene provinciale beleid uit. De gemeente Leiderdorp heeft echter al aangegeven het beleid te onderschrijven, maar dat het bij Vierzicht gaat om een specifieke situatie. Mede vanuit de samenwerkingsgedachte vraagt de gemeente om de W4-locatie nogmaals te beoordelen.

De provincie verwijst naar de regionale kantorenstrategie van Holland-Rijnland waarin de locatie is opgenomen met 5.000 m² plancapaciteit tussen 2020 en 2025 en het voorstel voor het schrappen van 10.000 m². Dat is juist, maar incompleet. Er staat namelijk ook in dat men tot een reductie van het aanbod wil komen door invulling met andere functies. De W4-locatie Vierzicht behoudt de regionale status en blijft zodoende een kantoorlocatie.

Op de locatie is wel bebouwing noodzakelijk, zo stelt de provincie. De bijzondere positie van Vierzicht wordt dus wel erkend. Bij een goed alternatief is schrappen echter nog steeds het doel. De te actualiseren kantorenstrategie biedt geen soelaas: de provincie verwijst hiernaar, maar voor bijzondere locaties zoals Vierzicht lijkt het provinciaal beleid geen ruimte te bieden om ze op te nemen in de regionale visies.

In de nieuwe regionale visie wordt voorgesorteerd op wat al eerder is gesteld: gemeente Leiderdorp is voornemens om het aantal meters van Vierzicht te reduceren, mits er een gelijkwaardig alternatief mogelijk is. De regio Holland-Rijnland wil overbodige plancapaciteit zo veel mogelijk schrappen. In de regio zijn er meerdere kantorenplannen die qua bestemmingsplan of contractueel met de gemeenten zijn overeengekomen. De gemeente zet zich in om deze locaties te schrappen, als dat mogelijk is onder reële voorwaarden. Bij Vierzicht ontbreekt het aan reële voorwaarden. Daarom vraagt de gemeente om handhaving van deze locatie. De mogelijkheid om het aantal meters te reduceren blijft echter de inzet in de kantorenstrategie.

Tot slot wijst de gemeente op de manier waarop wordt ingezet op het reduceren van kantoorruimte. Binnen locatie Elisabethshof, waarvan Vierzicht deel uitmaakt, is in 2015 en 2016 ruim 6.000 m² omgezet in woningen. Ook heeft de gemeente in 2017 aangegeven om kantoorruimte van de politie te willen ombouwen naar woningen, mits uitvoerbaar. Verder voert de gemeente gesprekken met individuele kantooreigenaren om ruim 25.000 m² te transformeren naar woningbouw. Dergelijke ontwikkelingen kosten echter veel tijd.

Vragen vanuit de Statencommissie

Er zijn geen vragen vanuit de Statencommissie.

Zienswijze A016, gemeente Westland, de heer Van Blanken

De heer VAN BLANKEN is over een deel van de beantwoording van zijn zienswijze tevreden, maar over een ander deel niet. Een aantal gebieden die op de driehectarekaart staan, staan ook nog op de Greenportkaart, waardoor ze nog als "glas" zijn aangeduid, terwijl ze worden ontwikkeld als woongebied. De gemeente Westland heeft gevraagd om deze gebieden van de Greenportkaart te halen. Het gaat om Westmade-Zuid, Monster-Noord en de Molensloot in De Lier. In Westmade-Zuid zijn de kassen al weg, is het bestemmingsplan voor woningbouw vastgesteld en wordt er gewerkt aan de bouwplannen. Voor Monster-Noord is er ook al een bestemmingsplan vastgesteld. Ook bij Molensloot bij De Lier is het glas al verdwenen. De gemeente is bezig met de aanleg van een rondweg in dit gebied en er komt een bestemmingsplan om de rest van het gebied in te vullen. De gemeente Westland zou graag zien dat deze gebieden van de Greenportkaart worden verwijderd.

Vragen vanuit de Statencommissie

De heer KASTELEIN vraagt of het verzoek een formaliteit betreft, of dat de benoeming op de Greenportkaart leidt tot belemmeringen voor de gemeente Westland.

De heer VAN BLANKEN antwoordt dat het op de driehectarekaart staat en de gemeente de gebieden dus wel kan ontwikkelen. Er moet echter een vrijstelling worden aangevraagd, wat de procedure complexer maakt dan nodig, zeker als iemand bezwaar maakt.

De heer LUDEMA denkt dat er gewoon een informatieachterstand is bij de provincie en adviseert de gemeente Westland om een verzoek aan de provincie te doen om de kaart te actualiseren.

De heer VAN BLANKEN stelt dat de gemeente in haar zienswijze al heeft aangegeven dat de informatie niet klopte. Deels is dit gehonoreerd en door de provincie aangepast, maar de genoemde gebieden niet. Waarom dat niet is gebeurd, is onbekend.

De heer LUDEMA adviseert desondanks om een brief te sturen waarin wordt uitgelegd dat de kaart niet correspondeert met de feitelijke situatie. Hij vermoedt dat er sprake is van een interpretatiefout.

De VOORZITTER stelt dat het voorstel nu bij PS ligt en dat de commissie het kan opnemen in een amendement.

Mevrouw VAN OUDENHOVEN vraagt of het feit dat het lang duurt voordat de ontwikkelingen hebben plaatsgevonden en dat het voor de bedrijfsvoering noodzakelijk is om het tot die tijd niet aan te passen, een belangrijk argument is om de kaart niet te wijzigen.

De heer VAN BLANKEN antwoordt dat dit een goed argument zou zijn als de glastuinbouwbedrijven er nog zaten, maar dat is niet het geval.

Zienswijze A017, gemeente Capelle aan den IJssel, mevrouw Smits

Mevrouw SMITS stelt dat de provincie met haar Omgevingsvisie een uitnodigend perspectief wil bieden, meer ruimte en vertrouwen wil geven aan maatschappelijke initiatieven en meer wil samenwerken met andere partijen om de creativiteit in het gebied te benutten. Daarbij kan het zijn dat er soms iets buiten de lijntjes wordt gekleurd om dingen mogelijk te maken. De belangrijkste eigenschap daarbij is lef. In het detailhandelsbeleid maakt de provincie haar eigen ambitie niet waar. Ze toont geen lef, kleurt niet buiten de lijntjes en schept geen mogelijkheden. Dat vindt de gemeente Capelle aan den IJssel teleurstellend. "Decentraal, tenzij..." is een belangrijk principe in de Omgevingswet. Dit betekent dat taken en bevoegdheden in principe bij gemeenten liggen. Zij kunnen regels maken die toegespitst zijn op de lokale situatie.

Nieuwe detailhandelsconcepten passen niet altijd binnen een traditioneel winkelcentrum. De wereld van de detailhandel is in beweging. Vanuit de Omgevingswet is de gemeente het meest geschikte orgaan om te beslissen of ruimte geboden wordt aan initiatieven. Diverse nieuwe concepten vragen om flexibiliteit en lef. Het is zonde als de gemeente ondernemers geen ruimte kan bieden als zij zich met een vernieuwend concept in de gemeente willen vestigen. De gemeente wil die ruimte wel bieden en dingen mogelijk maken, maar de zienswijze is niet gehonoreerd. In de beantwoording staat dat het een beleidsneutrale omzetting is en dat de input wordt bewaard tot de volgende actualisatie. In het kader van de visie Ruimte en Mobiliteit werd hetzelfde aangegeven. Dit is de volgende ronde: er is geen belemmering om de suggestie over te nemen en dit vraagt om een heroverweging.

Vragen vanuit de Statencommissie

De heer LUDEMA is het eens met de inspreker dat de provincie een stringent detailhandelsbeleid voert. In de Omgevingswet zou hiervoor meer ruimte moeten zijn. Hij adviseert om, liefst samen met andere gemeenten, een brief te sturen met deze wens, zodat het in de coalitiebesprekingen aan de orde kan komen. Hij vraagt of de inspreker bereid is om te informeren of deze wens breder leeft.

Mevrouw SMITS antwoordt dat zij daartoe bereid is, maar het punt is dat de provincie stelt dat ze het principe "decentraal, tenzij ..." hanteert. In die zin geeft de Omgevingswet de bevoegdheid aan gemeentebesturen, terwijl de provincie in de Omgevingsvisie stelt dat de huidige regeling bewust strak is opgezet om duidelijkheid en gelijkheid te bieden. Dat strookt niet met elkaar. Haar oproep is vooral dat de ruimte om het beleid in te vullen aan de gemeenten wordt geboden.

Zienswijze A032, gemeente Pijnacker-Nootdorp, mevrouw Jense-van Haarst (wethouder)

Mevrouw JENSE heeft aangegeven geen gebruik te maken van het spreekrecht.

Zienswijze C028, Landelijke Woonbotenorganisatie, mevrouw Koning

Mevrouw KONING heeft aangegeven geen gebruik te maken van het spreekrecht.

2. Sluiting

De VOORZITTER bedankt de aanwezigen voor hun inbreng en sluit de hoorzitting.

Op 6 februari zullen het Omgevingsbeleid en de beleidsrijke module besproken worden in de Algemene Statencommissie, de Statencommissie Ruimte en Leefomgeving en de Statencommissie Duurzame Ontwikkeling. Het inspreekrecht vervalt door de hoorzitting die vandaag heeft plaatsgevonden. Besluitvorming vindt plaats in de PS-vergadering van 20 februari 2019.

Aansluitend aan de hoorzitting, om 14.30 uur, geeft de Commissie MER een toelichting op haar advies naar aanleiding van de beoordeling van de Leefomgevingstoets Omgevingsvisie Zuid-Holland. De Statenleden zijn uitgenodigd om hierbij aanwezig te zijn.

De vergadering wordt beëindigd om 14.20 uur.